

Oponentura magisterského koncertu a diplomové práce BcA. Bány Valentové - Handzušové

Magisterský koncert BcA. Bány Valentové - Handzušové, posluchačky 5. ročníku Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze ze třídy prof. Ivana Klánského, se konal 22. června 2017v Sále Martinů HAMU. Posluchačka si pro tuto příležitost připravila obtížný program sestávající ze Sonáty f moll op. 57 Ludwiga van Beethovena, Andante spianato a Velké brilantní polonézy Es dur op. 22 Fryderyka Chopina a Klavírního kvintetu A dur op. 81 Antonína Dvořáka za doprovodu Stamicova kvarteta.

Interpretace Beethovenovy sonáty od začátku prozrazovala největší devízu pianistky, totiž schopnost sugestivního dramatického vyjádření. Tato výrazová poloha Appassionatě slušela a zejména ve vyšších dynamikách působila na publikum strhujícím dojmem. Určité nebezpečí bych viděl v častém využívání tahového způsobu hry i na místech, kde by např. ostřejší rytmická pulzace či větší využití plného akordického zvuku možná působilo přesvědčivěji (některé gradace a coda 1. věty, téma a coda 3. věty). Možná bych také ještě do budoucna věnoval pozornost hlubšímu výrazovému naplnění v nižších dynamikách (např. úvod 1. věty či 2. věta do nástupu šestnáctinového pohybu) - docílilo by se tak ještě větších kontrastů, s nimiž tato sonáta stojí a padá. Celkově byla však interpretace Appassionaty na vysoké úrovni a pianistka zde ukázala cit a porozumění pro Beethovenovu hudbu.

Zážitek z provedení Chopinova Andante spianata a Velké brilantní polonézy Es dur op. 22 bych rozdělil na dvě části: zatímco v polonéze - podobně jako u Beethovena - se interpretce dařilo vystihnout virtuózně taneční a místy dramatický charakter díla, úvodnímu Andante trochu chybělo víc lyriky, zasněnosti a zvukově-agogické drobnokresby. Právě v cílené práci na lyrické části pianistického vyjádření by asi spočívalo mé celkové doporučení směrem do dalších let Bány uměleckého vývoje; kdyby se podařilo tímto způsobem více vyrovnat jednotlivé složky její výrazové palety, byla by absolutně komplexní interpretkou schopnou vynikajícím způsobem se vyrovnat s velmi širokým repertoárovým spektrem.

Dvořákův kvintet tvořil důstojné vyvrcholení a jeho spíše tradičněji pojatá interpretace musela publikum potěšit. Bányina spontánní muzikalita a přirozený temperament se zde uplatnily měrou vrchovatou a našly oporu i ve hře

Stamicova kvarteta. Pokud bych měl něco doporučit, opět bych se zaměřil na několik pulzačních ploch v 1. a na začátku 4. věty na úkor permanentního tahu a také na charakterové uchopení volné věty: začátku by asi slušel větší vnitřní klid a možná i měkčí zvuk, v doprovodných pasážích k sólům houslí a violy bych pak doporučil více podpořit bas, který zde tvoří základ harmonie celého souboru.

Celkově považuji absolventské vystoupení za velmi vydařené a slibující potenciál dalšího uměleckého rozvoje. V této souvislosti přeji interpretce mnoho dalších koncertních příležitostí a hodně štěstí v její další dráze.

Absolventský koncert doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit známkou A.

Diplomová práce s názvem "Sibelius - odkaz finské hudby" je cenná zejména tím, že se neomezuje pouze na tradiční minimonografii s životopisem a rozborem díla významného skladatele, nýbrž představuje nám ve stručnosti také Finsko jako zemi, která prodělala zásadní vývoj v úrovni a metodice (nejen) hudebního vzdělávání, a která může být v tomto ohledu - i vzhledem k dosaženým výsledkům v poslední době - velkou inspirací pro nás. Práce má celkem osm kapitol - kromě Úvodu, Závěru a Seznamu literatury se tři úvodní kapitoly zabývají právě finským kontextem, zatímco nejrozsáhlejší pátá a šestá samotnou osobností a odkazem Jeana Sibelia. Text má vysokou úroveň informační i jazykovou a navíc prozrazuje osobní zkušenost a sympatii k finskému hudebnímu prostředí, které měla autorka možnost dobře poznat během své studijní stáže na Akademii v Helsinkách.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit známkou A.

2. 9. 2017